

ಪ್ರೇಮವಾನ್ವಿತ ರಾಜ್ಯಪ್ರಭು
ಪ್ರೇಮವಾನ್ವಿತ

13021

శ్రీ భవానిశంకరాచార్యుల కృతము

వేలం :

శ్రీ బాలాని

మహాపాటి వేంకటాద్రి కృతము.

శ్రీ యోగ గడ్డ కొండయ్యచాదరి
గారిచే వ్రాసినది.

మొదటిసారి ౧౮౮౦.

కావ్యము

మొదటి వేంకటాద్రి చాదరి కృతము అంటే
మొదటి వేంకటాద్రి ముద్రాకరణము.

1930.

కావ్యము

అంకితము.

శ్రీ యార్లగడ్డ కొండయ్యచౌదరిగారి సతీమణి
యు, మృతంజనియునైన శ్రీమతి మాణిక్యాంబకు॥

పీఠిక.

శ్రీ బాలకవి కూరపాటి వేంకటరత్నంగారు బాల్యమునుండియు నామిత్రులు. “ సమానవయస్కులకు క్షణకాలములో మైత్రి లభ్యమగు ” నను నార్యోక్తికి వ్యతిరేకముగా, వయోవృద్ధుడనగు నాకును, షోడశ శరద్వయస్కుడగు నీ బ్రాహ్మణ బాలునకును మైత్రి తారసిల్లుట యనేకుల కాలోచనీయమే ! కాని యీ బాలుని కవిత్వానైపుణ్యమే మా పరస్పరానురాగమునకు బ్రధాన కారణము. వీరికవిత్వము కర్ణరసోపేయము. ప్రప్రథమమున నీ భవానీ శంకరాద్ధాష్టోత్తరశతకమును జెప్పి తీసికొనిరావలసివచ్చినది నా సతీమణియే వీరిని బ్రోత్సహించినది. కాని మా నారీతిలకమీ పద్యరాజముల వినకుండునో పరలోకప్రయాణ మొనరించియుండుటచే నేదీనినామూలాగ్రముగావిని సర్వజన సంతోషదాయకమగు నీచిన్నిపాత్రమును నా భార్యపేర నచ్చొత్తించితిని. “ హయ్యంగవీనమునకు స్తోత్రపాఠము లనవసర ” మనునది సర్వజనవిదితమే ! యీ బాలకవికులతిలకు నాశీర్వదించి యిందలి గుణగ్రహణ బాధ్యత గుణగ్రహణ పారీణులగు మా పాఠకుల కే యొప్పగించి కొన్ని చక్కనిపద్యములిందు స్థానీవులాకన్యాయముగా నుదహరించెదను.

ఉ॥ వాణికరాతియైన ద్విజః • వంశజుడు న్పుర పాల్గవై ప క
శ్యాణమొనర్ప యోజనల • సల్పుటనేనియు లేని గ్రామమున్
బ్రాహ్మణులైన మానవుని • భంగినదా శయనించుగాని, యీ
క్షీణితలాన నొందునె ? య • శోవిభవంబు; భవానిశంకరా!

చ॥ పలుకులుతోడరాని పసి ♦ పాపలచే బలికించు నాతడ
 ప్పొలుకులుమున్నె యల్పడిన ♦ బాపరచే బలికింపకుండునా !
 పలుకులకాతడుండఁ గొడ ♦ వా యని నమ్మి భవచ్ఛరిత్రీము
 ల్యలికెడఁ బల్కుజేసికొను ♦ బాధ్యతనీది; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఈవసుధాతలంబనున ♦ దేయక నాటకరంగ, మిందులో
 జీవియె పాత్రధారి; పృతి ♦ జీవియుఁ దన్నియయివృత్తార మిం
 దే వసియించి నర్తనమ ♦ దేవిధిసల్పును సూత్రధారిపై
 జీవుల సద్విధిన్ మలయుఁ ♦ జేసెదవీవు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఎవ్వడునీరువోసె నొక ♦ యింతయుఁజీల్చక నారికేళమం
 దెవ్వడు బిడ్డనుంచె నొక ♦ యింతయువృష్టక మాతృగర్భమం
 దెవ్వడుతిండిపెట్టె నెటు ♦ లేగి మహాశిలలోని కప్పకం
 కెవ్వడుచేయు నీవాకడ ♦ వే యివియెల్ల భవానిశంకరా !

ఇట్లు,

సమస్తబుధజన విధేయుడు;
 యూర్లగెడ్డ కొండయ్యచౌదరి,
 వేళంగి.

శ్రీహరిహరహిరణ్యగర్భభాగ్యనమః.

అంకితము.

- సీ॥ శ్రీవిశిష్టము ధరి ♦ తీర్థ మండలమునఁ దు
ల్యాతీరమందు వే ♦ శంగిపురము;
వాణిశివాణి ని ♦ వాసస్థలము శ్రీమ
దిందిరాసుందరీ ♦ మందిరమ్ము;
పరమపతివ్రతా ♦ వసధమ్మనిష్ఠాగ
రిష్టభూసురభూతి ♦ విష్టపమ్ము;
కవికులార్ణవ శీత ♦ కరపుణ్యనిలయమ్ము;
సత్కళా పారీణ ♦ జన్మభూమి;
గీ॥ శిల్పవిద్యాప్రవీణ ♦ సత్కల్పకమ్ము
వర్ణనాతీత పరమ శో ♦ భాయితమ్ము
వరపితాపురాధీశ్వర ♦ పాలితమ్ము
ధర్మకార్యదుర్గధర ♦ ధామమందు;
సీ॥ శ్రీమన్మహా శేము ♦ మీనుధావారాశి
హరినామసంక్షీర్ణ ♦ నాభిలాషి;
నిఖిలమహీనురా ♦ నీక సద్భంధువు
ఘనకవిజన మహా ♦ కల్పతరువు;
సంస్కృతాంధ్ర ద్విభా ♦ షా సురాచార్యుండు
త్యైసుర స్తవనీయ ♦ మానసుండు;
దారుణగర్వ కాం ♦ తారాగ్ని సహోత్పండు
సర్వదిగంత వి ♦ శాంతయశుండు;

గీ॥ బాహువిక్రమాధికశాత్రాః * వసమివర్తి ;
 సతత సత్యసామ్రాజ్యైక * చక్రవర్తి ;
 యార్లగెడ్డాన్వయాభి * సుధాంశుమూర్తి ;
 భానునిభమూర్తి * కొండయాభ్యాసువర్తి.

సీ॥ ఇమ్మహనీయుని * యిల్లాలు ధర్మగు
 ణోపేతి సాహసా * భ్యుదయమాతః;
 నాథపచారచిం * దపరాగభూషణ
 సమద పుష్పంధయ * విమలవేణి;
 అఖిల పురాణేతి * హాస మహాకావ్య
 శ్రవణాభిలాషి ద్రా * వ్యవసరాశి;
 యాచకలోక క * ల్పాననీరుహము, వి
 స్తారకృపా సుధా * సాగరమ్ము;

గీ॥ న్యాయమార్గప్రధానః దీ * నాభిమాన ;
 భాసురాంగ శౌందర్య ర * తీసమాన ;
 మార్గికుల సింధుశాత ర * మాలలామ ;
 జ్ఞాననాధి ; మాణిక్యాభి * ధానసాధ్య.

ఉ॥ ఈమె మనోవిభుండు తన * యింటికి మున్దొనిపోయిపద్యముల్
 వేమరుచెప్పుచుంచు నను * వేమరుచుండెడివాడు నేనుచున్
 హైమవతీకళత్ర మహి * మామలు వర్ణనచేయఁబూనఁ జే
 తో ముద మొందితాను సతిఁతో వినునానుడు లీమె యొక్కచో.

చ॥ తనవిభుడిట్లు నాడుకయి * తమ్ములనారతమాలకించి, నె
 మ్మనమున మోదమొందనొక * మారుననున్ బిలిపించియిట్లచున్
 జనునొకొ? యోయి బాలకవిఁచంద్రమ! యీ ప్రమేలు చెనమున్
 వినుతియొనర్పకుండుటలు * పెద్దలమాటలురిత్యనేతువే ?

కం॥ కావున నీపురమేలను

దేవుని గారుణ్య నిధిని దీనజననమూ

హావహనిన్ సంతృప్తుని

గావింపుము పద్యకుసుమ కల్పకముఁచే.

చం॥ అనవిని నాకవిత్వమొక ధ యమ్మకునైన ముదమ్ముగొల్పె నం
చునెడఁదలంచి వల్లెయని ధ సూక్తులువల్కితి, గానిపద్యమూర్
వినకయె యీసతీమణి త్రి ధ విష్ణుపనాయక దర్శనార్థమై
చనియెచు విద్యనేర్వగ వి ధ శాఖపురంబున కేనజింగితిన్.

చం॥ పిదప భవానిశంకరుని ధ పెండ్లికి నీమేధవుండు పద్యమూర్
వృదుమధురోక్తుల్గ బుధులుఁమెచ్చగప్రాయుచుటంచును త్తర
మ్ముదయ లిఖింపనేజిదివి ధ మోదమునొంది సదాసమస్తసం
పదలనొసంగుటేని మహిమల్ ధ గొనియూచుచు గైతలల్లితిన్.

చం॥ తదుపరి కొండయాఖ్య నిబు ధ ధప్రవరుండివియొక్కనాడునే
జదువగలాలకించి కవి ధ చంద్రులు మెప్పుననుగ్రహించుటన్
మదిముద మొంది నాకు బహుఁ మాన మొనంగినమ స్తయాచక
హృదమగు భాగ్యపేరఁ గృతి ధ నచ్చొనరింపగఁజేసెనిమ్ముగన్.

కా॥ పాణింబుల్ జనుదాక భర్తృపదనే ధ వల్ బాయకున్నట్టియూ
మాణిక్యంబకు బుణ్యలోకమును ని ధ మ్మాడ్కిన్ భవానీశ క
భ్యాణంబుల్ బొనరించుకొండయకుసాఖ్యప్రియన్ బూనిశ
ర్వాణీహ్మన్నిలయప్రసూన హరు ధ దాహ్లావంబుతోనియుతన్.

శ్రీబాలకవి కూరకాటి వేకటరత్నం.

శ్రీ భవానీశంకర పరబ్రహ్మణీనమః.

శ్రీ భవానీశంకరార్చనాస్తోత్ర శతకము.

ఉ॥ శ్రీమదగాత్రజాత్యమల ధి త్తనకోఽదివాళతీ! ల
శ్రీమహిళాతనూభవ వి ధ్యంభిత గర్వవనాగ్నిహోత్రీ! సు
త్రామ సరస్వపాధివ మ ధి రాశరధాద్యమరేశ పూజ్య! గో
త్రామరవంశచందనమహావనపాల! భవానీశంకరా! ।

ఉ॥ గంగకు మాలినిచ్చి, భుజ ధి గంబులకుస్ఫుజమిచ్చి, మత్తమా
తంగకులేంద్రచారుముఖ ధి భారికినంకమునిచ్చి, గౌరీక
ష్టాంగమునిచ్చి, భృంగికి ప ధి దాబ్జములిచ్చి, వసంతువిందు వే
ళంగి పురాంగనామణి క ధి శంకమువోవ; భవానీశంకరా! ॥

ఉ॥ నీపదముల్నిరంతరము ధి నెత్తినిదాల్చుటనో! మత్తలనో!
యీపురనారి యన్నమది ధి నిష్ఠమునీ కటుగానిచో నిటన్
గాపురముండి దీని నల ధి కాపురమున్నరువంగజేతువే?
యీపుర రాజ్యలక్ష్మికిపు ధి డీడికనేది? భవానీశంకరా! ॥

ఉ॥ ఈశ్వరాన నీవు వసి ధి యించుట దీనికిజెంతనున్న తు
ల్యానదియున్నవస్త్ర వసు ధి భామరపూజితయయ్యె; బెక్కుస్త్రీ
లీనదిలోమునుంగ సక ధి లేప్పితముల్పులియించు, బుత్రీసం
తానముగల్గునంచు నెద ధి నమ్మిదురయ్యె; భవానీశంకరా!

ఉ॥ ధైర్యముఁబూని యే ఘన ప్ర ధి తంబులనేనియుఁజేయుచు నిన్నరై
శ్వర్యముఁగల్గియుండియు ద్వి ధి జన్ముల యందతిభక్తితో మన

స్థైర్యమునొంది దానము లొ ♦ సంకెడి యిష్టరవాసులన్నరా
చార్యులకేనియున్నొగడ ♦ శత్రుముగాదు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ వాణికరాతియైన ద్విజ ♦ వంశజుడన్నరహల దైవక
భ్యాణమొనర్చ యోజనల ♦ నల్పుటనేనియులేని గ్రామమున్
జాగ్రములేని మానవుని ♦ భంగినదా శయనించుగాని, యీ
క్షోణితలాన నొందునె? య ♦ శోవిభవంబు; భవానిశంకరా!

ఉ॥ ఏమెలనాగ నిన్నొకని ♦ నేయెననమ్మి భవత్పదద్వయ
భ్యాయినయై మెలంగుచు ము ♦ దంబున సెన్గనగోరునట్టి కా
త్యాయనితో నినున్నరిగి ♦ యంబున నట్లొనరించుచున్న నీ
తోయమువారి వీరిదయ ♦ తోగనుచుయ్య; భవానిశంకరా!

ఉ॥ మున్నవివేకురాలగుట ♦ ముప్పగు; నీజనకుండొనర్చు నీ
జన్నముఁజూడనేగిన ని ♦ జంబని నీవగుచుండనేక, నా
కొన్ననబోణి నీమడులు ♦ రూఢియటంచు నెఱుంగలేక, నే
డన్నలినాక్షితోఁ బరిణ ♦ యంబగుచుయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ అన్నెలదాల్చుఁ జూచువఱి ♦ కన్నముముట్ట, జలంబుద్రావ, నే
పున్నెములాచరింప, నగు ♦ మోమున బొట్టుధరింపనంచు వా
ల్గన్నలఁగారునీరు చను ♦ కట్టలపైఁబడనేఱుచున్న దా
యన్నలమిన్నతోఁ బరిణ ♦ యంబగుచుయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ అన్నవసరజాక్షి భవ ♦ దాగమనంబును గోరియున్నదా
పన్నశరణ్యుఁడర్థిజన ♦ పాపవిమోచనుఁడతఁడింకను
స్తన్ననిశంబుగొల్పుచు వి ♦ దన్గనరాడిది యేమటంచు; నే
డన్నగజాతతోఁ బరిణ ♦ యంబగుచుయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ రమ్మనిసన్నజీర నొక ♦ పాణిసఖుండు భవద్వివాహాకా
లమ్మన నీమహాత్వము ♦ లంబభివర్ణన చేసినట్టి ప
ద్యమ్మలంగల్లి వల్లెయని ♦ యంటయెకాని యెఱుంగనైతిఁ బం
దొమ్మిది యేడ్లవానికిది ♦ దుర్లభమంచు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఎక్కుడుబత్తితేబవ ల ♦ నేకులు నిన్నదలోస్మరించుచున్
నిక్కపు నీమహాత్వము గ ♦ ణింప సమద్దుగారనంగనా
కెక్కడగల్గు నీమహిమ ♦ మెన్నునమథత లోకులిట్టి పె
న్వాక్కులువిన్న సబ్బిముగ ♦ నవ్వుదురయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ పలుకులుతోడరాని పసి ♦ పాపలచే బలికించునాతఁడ
ప్పలుకులు మున్నెయ్యడిన ♦ బాలురచే బలికింపకుండు నా !
పలుకుల కాతఁడండఁగొద ♦ వా? యనినమ్మి భవచ్ఛరిత్రీము
ల్పలికెడఁ బల్కఁజేసికొను ♦ బాధ్యతనీది; భవానిశంకరా !

చ॥ చదివియెఱుంగనాంధ్రమునుఁసంస్కృతమునందరఁతయేని, బ్రా
జదుపులరూపమేయెఱుంగఁ ♦ జాల, సుధారసపూరణంబులొ
పదముల, నర్థభావములఁ ♦ బద్యములల్లగడంగితిన్ జయ
ప్రదముగ, భారమాస్థవదు ♦ రంబునవైః; భవానిశంకరా !

ఉ॥ మీసముదువ్వి యవ్వయసు ♦ మీరినకార్యముబూని యాసుభ
దాసుతుఁడొచరించిన వి ♦ భంబున దీనినొనర్చె నీసుభ
దాసుతుఁడొతడొందెను స్థి ♦ రంబగు సద్యశమితఁడెట్టి బ
ల్వాసెయు వన్నియన్లగు ♦ బాలకుఁడొనో? భవానిశంకరా !

ఉ॥ శాలువవల్లెవైచుకొని ♦ శాస్త్రనిమర్శనఁజేతుమంచు బే
రోలగమందునత్కవి జ ♦ నోత్కృతులెల్లఁగ రాసమీటుచున్

జాలఁదృశ్యకరించు కవి + చంద్రులు నాశతకంబుగాంచి మే
లేలనఁజేయు భారము న + మేలమునీది; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఇప్పలుపల్కులేల విను + మేనునిజంబు వచింతు దీనినిక
జెప్పినదీవు వానిగుడి + చేతిలిఖించిన జేసు కైతలన్
జప్పనిపల్కులున్న నవి + సర్వము నీవినుమయ్య వ్రాతలన్
తప్పలుగల్గునేని యవి + నావినుమయ్య; భవానిశంకరా !

చ॥ హృదమున స్నానమాడి హృదాయంబుననిశ్చలభక్తితో భవ
త్పదసరసీరూపంబులకు + వందనముల్లుటయించి, నేలన
స్మృదుమధురోహులస్థన న + మీహితమైన భవత్ప్రవర్తన
బుద్ధమునఁగైతముల్లుదువ + బూరితినయ్య; భవానిశంకరా !

చ॥ జననము నందగోరిన పృ + శస్త్రమయాత్యులంబై, పిమ్మటన్
మనునడఁగోరము క్రమగు + మంత్రప్రదాగమనంబై, పైనఁజె
ప్పిన విసనింపుగొల్పెడు గ + విత్వము, ద్రావగలంపులో జనిం
చినఁడగు గోస్తరితనము + శ్రీవిరమేశ; భవానిశంకరా !

చ॥ భునిని నియోగివంశమునఁ + బుట్టగరా దటుఁబుట్టెనేని కై
శవమునఁ జావుమే లటలఁ + జావకయున్న ధనంబుతోకనే
కువలయ పాశశాసనున + కున్నచివాగ్నిః కాకయుండ రా
దివియునులేనిచో నటవి + కేగుటమేలు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఈశ! నగాత్మజేశ! భువ + నేశ! మాహేశ! ఖకేశ! యము, నా
కాశమువంకకున్వదన + కంజమువిప్పియుఁ గేలుమోషియు
న్నీశుభనామ మంత్రముల + నిర్జననీసులనంటి నిల్చివా
రాశనులై జపించిన భ + వాదులువోవు; భవానిశంకరా !

చం॥ ధనమును మందిరమ్ములను ♦ దారనుతాడుల నెల్లవీడి, కా
ననమునకేగి నిన్నుతిడి ♦ నంబు మనంబున సంస్కరించి, పాం
దెనుగదె? చావుపుట్టుకలఁ ♦ దేలి, భవద్వదనారవిందము
నని ముడమొందు భాగ్యమునుఁగాధిస్తుండు; భవానిశంకరా!

చం॥ ఫలములొసంగ నీవెమరు ♦ వచ్చిననికా దెలియంగలేక బే
రలు కరణంబొనర్చుటకు ♦ నైనను డీకొనువానికి స్వరం
బుల నిడువేళనీకు నిక ♦ మూఱయు బాఱయునొక్కటే! భవ
న్నిలయమునై ననిత్తువ త ♦ నిస్సరుణించి; భవానిశంకరా!

ఉ॥ పాశుపతాస్త్రమున్నడయు ♦ వాంఛదపంబొనరించుపాండుభూ
మీశతృత్వమునందనునీ ♦ భీష్మము దీర్ఘగబోయనైవరా
హాశరణంబొనర్చి తుద ♦ కాతనిశక్తికిమెచ్చివాని కా
యాశుగమిచ్చి మోదమున ♦ నంపితగాదె? భవానిశంకరా!

ఉ॥ బత్తుఁడుభర్తూహర్గమెకఁ ♦ బాయకచిత్తము నీపదాంబుజా
యత్త మొనర్చి నజ్జనుల ♦ హా! యరుకార్యము లావరించుచో
మత్తును దుప్పివర్తనుడు ♦ మర్త్యకులారాధము డెవ్వఁడైననా
పత్తులఁ గల్గఁజేయనవి ♦ బాపుమగాదె? భవానిశంకరా!

చం॥ ఉరగముజుట్టి మంధరను ♦ హోన్నతపర్వత మధ్వియించి ని
గ్జకులు, నిలింపశాత్రువులు ♦ ద్రచ్చునెడ న్విలివచ్చు లోకభీ
కరమగు కాలకూటమును ♦ గ్రక్కునమింగి గళంబునన్నిరం
తరమువనింపఁజేసిన యుదారుఁడవండు; భవానిశంకరా!

ఉ॥ అన్నిటినిస్సృజించిన మ ♦ హాత్ముడవీవు, భవుండవీవు శ.
శ్వన్నుత దేవహూనవ ని ♦ శాచరయక్షుడవీవు; జ్ఞాననం

పన్నుడవీవు, సాధుజన ♦ వంద్యుడవీవు, హరుండవీవు ; ని
'స్మన్ననచేయు వారికప్పు ♦ నాశనమాను, భవానిశంకరా!

ఉ॥ ఈవసుధాతలంబు న ♦ దే యొకనాటకరంగ మిందులో
జీవయెసాత్రీధారి, పృథి ♦ జీవియుఁ దన్నిమయప్రకార మిం
దేవసియించి నర్తన మి ♦ దేవిధిసల్పును, సూత్రీధారివై
జీవులసద్విధిమలయుఁ ♦ జేసెడవీవు ; భవానిశంకరా.

ఉ॥ ఎవ్వమనీరువోసె నొక ♦ యింతయుఁ జీచ్చకనారి కేశమం
దెవ్వమబిడ్డగుంచె నొక ♦ యింతయుప్రచ్ఛక మాతృగర్భమం
దెవ్వడుతిండినెట్లె నెటు ♦ లేగి మహాశిలలోనికవృకిం
కెవ్వడుచేయు నీవొకడ ♦ వే యివిఘ్నెల్ల, భవానిశంకరా!

చం॥ గిరులనదుల్లించి పరి ♦ కించి సరిత్పఱిజేరు కైవడిన్
నదులఖలాది తేయుల కొ ♦ నర్చు నమాస్మృతులెల్లనిర్జరే
శర్వరుడవు, భూతనాథుడవు ♦ సర్వమహేశుడవీవుగాన నీ
పరమగునంచు ధీయుతులు ♦ బలైదరయ్య, భవానిశంకరా !

ఉ॥ మాయస్పృశించినాడవు న ♦ మస్త చరాచరభూతకొని నీ
మాయలెఱుంగ నాల్గుగ ♦ మంబులునేర్చిన దేవతాగురుం
డో ! యురగాభిశీతికరు ♦ డో ! తగు, కేవలమూఢుడ స్పృశు
ప్రాయుడ నెట్లెఱుంగగల ♦ వాడనిదెల్ల, భవానిశంకరా !

ఉ॥ దేవుడొకండచేసె వసుధా ♦ వలయంబు సతండాగాని యీ
పావకుఁడాడిగాఁగలుగు ♦ వారు జనాభినిలేశమాత్రీమున్
బోవగలేరు వీరలకు ♦ బూజలుసల్పక సల్పవొక్కఁడౌ
దేవునకంచు మూఢులిల ♦ దెచ్చుదురయ్య, భవానిశంకరా !

ఉ॥ మాధవుడంచు వైష్ణవులు ♦ మాధవుడంచు బురారిభక్తుల
రాధనఁజేతురీ పారివా ♦ రద్వయ మీవయటంచునమ్మి యే
భేదమెనదలంపక వి ♦ వేకముగల్గిన మానవుల్నమా
రాధనసేతురింతకను ♦ రాగముగాడె; భవానిశంకరా !

ఉ॥ కేశపుడాదిదేవుడు ఖ ♦ కేశుడుగాడనునంత వైష్ణవుల్
కేశవసన్నిధానమున ♦ కేగుదురే? ప్రేమదాధిపుండ్రయా
దీశుడటంచు బల్కియట ♦ కేగకపోదురె శైవు లొక్కడే
యీశుడటంచునమ్మి భజి ♦ యింపనఘంబె? భవానిశంకరా !

ఉ॥ లంగజుడంగనాళికి ని ♦ రంతరతాపము గల్గఁజేయగా
సంగవిహీనుడేసితివి ♦ యాయనమానము సైచువాడె? నీ
కుం గనులామనోహరున ♦ కున్వివరింపగభేదమున్న ; నా
మంగలవాడు సీవునొక ♦ మాదిరినారె? భవానిశంకరా !

ఉ॥ అవసుదేవనందనుని ♦ యాననమందు వెలుంగునొందు నా
కావిరిబొట్టు నీవుమును ♦ గాయజుఁగాల్చినకన్ను ; వాడు ని
ద్రావిశుఁడై పరుండురగ ♦ రాజు భవద్భుజభూషణంబు, మీ
కేవలయానభేదమిక ♦ నెట్లుగలుంగు, భవానిశంకరా !

చ॥ పశుపతివీవు వాఁడుపశు ♦ పాలకు డానన మందలందనీ
వశముననుండు గోపయపు ♦ భస్మము వానివశంబునందహా
ర్షిశలును సుద్దబూడిద క ♦ నీసమయేనియు నుండుమీకు నే
విషయమునందలంప నిక ♦ భేదముగల్గు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ శైలములెత్తువాఁడ తఁడు ♦ శైలసుతాధి పరుండవీవు నీ
రాలయుఁడాతఁడాపగల ♦ నాపగశక్తిగలాడవీవు కీ

లాలధరాంగుడాతడు జ ధంధరకంబుడవీవు మిమ్మునిం
కేలాళా! భిన్నులంచువచియించుచునుందు; భవానిశంకరా!

ఉ॥ వారిని తన్నియందు రఱ ధవానఁజెనుంగున నీరమింనురీ
పేరులుపేరుగాని పర ధభేదములుండునె? వారికవిధిన్
మారమణి మనోహరుడు ధమాధవుడంచు జుల్యచించుచున్
పేరులుపేరులానికన ధభేదముమీఱు; భవానిశంకరా!

చ॥ హరియెహరుండు నీహరుడె ధయాహరి; వీరికభేదమంచునే
నరుడెపు డంతరంగమున ధనమ్మిచరించునో వాడె ముక్తుడె
హరియన దిట్టుకైపులు, పు ధరారియనంగనె దిట్టువెన్నపుల్
నరక నివాసులయ్యెదర ధనం దురితంబె? భవానిశంకరా!

ఉ॥ పామిడైన నెప్పుడెడ ధబాయని భక్తినిఁకింతగల్గి ని
న్నేమనియాత్మలోన స్మరి ధయించినమోక్షమునొందు; ఋ
గ్యజుస్సామము లభ్యసించిన ద్వి ధజప్రవరుండునుదానివీశియే
నామమువెట్టియున్ జపము ధనర్పనవచ్చు; భవానిశంకరా!

చ॥ సతులఁ బతివ్రతామణులఁ ధజందనగంధులవీశియేన నా
రతమపగామై న పర ధభామలఁగూడెను హరిభంగి న
స్మతములవీశి చేరుదురు ధజ్ఞానములేని జనుల్బహు ప్రియ
త్తతజని నా స్తికత్వపు మ ధతంబులలోన; భవానిశంకరా!

ఉ॥ తల్లియుఁ దండీయున్దమకు ధదైవములంచు దలంచుచుండు వా
రుల్లమునన్న తేతరము ధలొల్లనిపూరుషు లన్యకాంతలం
దుల్లముజేర్చనట్టి నరు ధబుత్తముకొదురు కానివీరియం
డెల్లను భిన్ననర్తనులు ధహీనులుగారె? భవానిశంకరా!

ఉ॥ యెవ్వనిరాజ్యమందు పసి + యించునో నాస్తికుడాన్యశాలుడిం
కెవ్వడు వానినిదైలిసి + యేనియు స్నేహమొనర్చునట్టి వాఁ
డివ్వసుడాస్థలిన్విడిచి + యేనియమాలయమందు వానితో
నువ్విభులూరుచు న్నిరతి + ముందురుగాడఁ భవానిశంకరా !

ఉ॥ నాస్తికుడాదుమాటలు వి + నంగ నఘంబగుగానివానికే
వాస్తవఘక్కినీశ్వరుడఁ వండా! యతఁడటువంటివాఁడా? యే
యాస్తికుడై నఁజెప్పి వ్పాద + యంబున నాటగలుంగునేని యా
యాస్తికుఁడెట్టి పుణ్యవశు + డానరుఁడైనా? భవానిశంకరా !

ఉ॥ యోవనమంద ధర్మచ + రులై తుదివార్ధకమందు నోజగ
త్సావన! యోమృహదురిత + సావక! యోదనుజాంతకా? భవ
త్సేనయొసర్ప మాకక వి + శేషనమర్థతలేదు వేమమున్
బోనగదే యటంచడుగ + బూనుదురయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ జక్కులఁజేసీకిన్సకుఁడు + సర్వచరాచరభూతనేత; యే
ఘక్కినినైన మొక్కిక్కు తన + బత్తులపాలిటి వేల్పుటావు; పె
నక్కిసి మూకలన్ఘన దు + చంబునవ్రొచ్చిన జోదటంచు ని
న్మక్కువ సంస్తుతించుగఁజె + మానవుడవు; భవానిశంకరా !

చ॥ పడుచుతనంబునందు పర + భామలఁబట్టి బలాత్కరించినే
నిదుమలువెట్టచుండుటారు + లెవ్వరెటుంగరటంచు నెంచి తీ
ళుడవగునీవు నాపనుల + జూచుటెఱుంగ శటంచుదుష్టుడ
ప్పుడుగరుణించి బోవుమని + మొక్కికడనీకు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ చిన్నతనంబునందు వెల + చేడియకై వడిసంచరించి నం
పన్నగ్రహస్థుఁడైనవతి + ప్రిణముదీయఁ దలంచినట్టి నా

కన్నదురాత్మురాలిక జ గంఘనమన్నె ? బిరానబోవునూ
యన్నయటంచు నిన్గులట • యప్పుడువేడు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ అన్నములేక భక్తులగ్గు • హంబులకేగి భుజించువాఁడు మీ
కన్నిటిసేయగలుగు? ధ • రాధిపతిగొనియాడిరేని వాఁ
డన్నియునీయఁగల్గుచిక • నాతనిగొల్వకుడంచు బల్కితి
న్నన్ను తమించిగావుచును • నాస్తికుఁడవు ! భవానిశంకరా !

ఉ॥ బిచ్చమడుంగు చీపునిరు • వేదవిధంబున మన్తహాసకు
న్వచ్చిన నీమహత్వమిటు • వంటిదటంచు నెఱుంగలేక నేఁ
గుచ్చితబుద్ధికుక్క నిను • కొల్పితిసన్నిపుడేలుమంచు బ
ల్మొచ్చిగుబచ్చునాడనిను • బూనికవేడు ? భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఓసరసీరుహాక్షియుగ • ఓమునివర్య కలాన్వయాభి జా
ఓసజలాబ్జవర్ణగళ! • ఓదురితౌఘ మహావనానలా !
ఓ సకలామరాచినుత • ఓ నిఖిలార్తజనాశ్రితక్షణ !
ఓ సమవారిభీతికర! • ఓయవికార ! భవానిశంకరా !

ఉ॥ అట్టి లసద్గుణాకరుఁడ • వా భవదీయ పదాంబుజంబులన్
బట్టుదు; ముద్దులాడుదు ; • మనంబుననిత్యము సంస్కరింతునా
పుట్టుకలన్ వారించి; నను • బుణ్యచరితుని జేయరావె ! నీ
పట్టిన, నిన్నెనమ్మితిఁగ్గు • గాపరిపూర్ణ; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఇమ్ముగ నీమహత్వమెద • నెంచి మఘాంతకమైన నీదునా
మమ్ముననేరచించితి ను • మా ! యిటు లేబడినాల్గుపదైముల్
సమ్ముగడయ్య రామనము • సన్గలనిశ్చలభక్తి నాచు పా
వమ్ముకఁబాపుచుయ్య భవ • బంధవిముక్త; భవానిశంకరా !

అంకితములు

క్ర.సం.	పద్యం.	రచయిత.	బహుళము.
		వీరభద్ర.	
1	17	యె	యె
2	8	న	న
2	10	చ్చ	చ్చ
		అంకితము.	
2	21	టు	టు
		శంకరము.	
3	1	జీర	బిల్వ
8	15	న	న
5	14	చో	చో
8	5	చున్	న
8	14	ర్పి	ర్పి
9	6	త	తం
10	18	బి	భి

—

